

Kázání Apoštolů

Každý křesťan, který už nějaký čas chodí do církve, si určitě vyslechl velké množství kázání na různá témata, která nacházíme v Písmu Svatém. Dnešní pastoři (pastýři-učitelé) jsou většinou držitelé titulů z teologických seminářů, které je opravňují „pást ovce“. Apoštolové samozřejmě žádné takové tituly neměli, ale od šesti let se učili číst, aby se do deseti let mohli naučit celou Toru (Zákon – prvních pět knih Bible) nazpaměť, tak jako každý židovský chlapec. Ti nadanější, pak pokračovali a do čtrnácti let se učili celý Tanach nazpaměť! (Toru, Spisy a Proroky, pro nás tzv. „Starý Zákon“). Byli tedy zcela prodchnuti Božím slovem. Boží slovo bylo jejich celé vzdělání.

Co říkají tito apoštolové, vyvolení Bohem a zjevení Ježíši? Jaká jsou jejich „kázání“?

Je opravdu velice poučné si pozorně, a určitě vícekrát, přečíst všechna kázání apoštolů v knize Skutků a zamyslet se nad tím co říkají o Ježíši, co o Bohu, co zdůrazňují a co naopak vůbec neříkají. Podobají se jim kázání, které slýcháme od dnešních pastorů? Jak mluví současní pastýři o Bohu a o Ježíši, jak je popisují? Souhlasí to s apoštolů nebo ne?

Abych Vám to usnadnil, tak zde jsem vybral kázání apoštolů z knihy Skutků.

(Z Českého studijního překladu)

Sk.2:14-41

Petr se postavil *spolu* s jedenácti, pozvedl svůj hlas a přímo k nim promluvil: „Muži judští a všichni obyvatelé Jeruzaléma, toto ať je vám známo, vyslechněte pozorně má slova. Tito *lidé* nejsou opilí, jak se domníváte. Vždyť je devět hodin ráno. Ale toto je to, co je řečeno skrze proroka Jóela: „I stane se v posledních dnech, praví Bůh, **že vyleji ze svého Ducha** na každé tělo; vaši synové a vaše dcery budou prorokovat, vaši mladíci budou vídat vidění a vaši starci budou mít sny. I na své otroky a na své otrokyně v oněch dnech vyleji ze svého Ducha, a budou prorokovat. A dám divy nahoře na nebi a znamení dole na zemi, krev a oheň a sloupy dýmu. Slunce se obrátí v temnotu a měsíc v krev, než přijde Pánův den, veliký a skvělý. I stane se, **že každý, kdo bude vzývat Pánovo jméno, bude zachráněn.**““ (Zde Petr cituje třetí kapitolu proroka Jóela, kde Pán je samozřejmě Pán Bůh, Jahve.)

„Muži izraelští, slyšte tato slova: **Ježíše Nazaretského, muže dosvědčeného vám od Boha** mocnými činy, divy a znameními, které **Bůh uprostřed vás skrze něho učinil**, jak sami víte, **tohoto muže**, vydaného podle ustanoveného úradku a předzvědění Božího, jste skrze ruce bezbožníků přibíli *na kříž* a odstranili. **Ale Bůh ho vzkřísil**, zprostiv *ho* bolesti smrti, protože nebylo možné, aby byl od ní držen. Neboť David o něm říká: ‚Viděl jsem Pána stále před sebou, neboť je po mé pravici, abych nezakolísal; proto se mé srdce zaradovalo a můj jazyk se rozjásal, nadto i mé tělo bude přebývat v naději, neboť nezanecháš mou duši v podsvětí, aniž dáš **svému Svatému** uvidět zkázu. Oznámil jsi mi cesty života, naplníš mě radostí před svou tváří.‘“

„Muži bratři, o patriarchovi Davidovi vám mohu směle říci, že zemřel a byl pohřben a jeho hrob je mezi námi až do dnešního dne. Byl *to* prorok a věděl, že se mu Bůh přísahou zavázal, že **na jeho trůn posadí potomka z jeho beder**; viděl do budoucnosti a promluvil o Kristově zmrtvýchvstání, *když řekl*, že jeho duše nebyla zanechána v podsvětí a jeho tělo nevidělo zkázu. **Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil** a my všichni jsme toho svědky. **Když byl tedy vyvýšen pravicí Boží a přijal od Otce zaslíbeného Ducha Svatého**, vylil to, co vy *nyin* vidíte i slyšíte. Neboť David nevystoupil na nebesa, ale sám říká: ‚**Řekl Pán mému Pánu: Sed' po mé pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou.**‘ Ať tedy všechnen dům Izraele s jistotou ví, že **Bůh učinil toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali, i Pánem i Mesiášem.**“

Když *to* uslyšeli, byli hluboce zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: „Co máme dělat, muži bratři?“ Petr jim řekl: „Učiňte pokání a každý z vás ať se dá **pokřtít na základě jména Ježíše Mesiáše** na odpuštění svých hříchů, a přijmete dar Ducha Svatého. Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem, kteří *jsou* daleko a které si **povolá Pán, náš Bůh.**“ A ještě mnoha jinými slovy *to* dosvědčil a vyzýval je: „Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!“ Ti, kteří

radostně přijali jeho slovo, byli pokřtěni a toho dne bylo přidáno asi tři tisíce duší.

Zde jasně vidíme, že jsou dva Páni. Jeden je Pán Bůh a druhý je Pán Ježíš!

Sk.3:12-26

Když *to* Petr uviděl, promluvil k lidu: „Muži izraelští, proč nad tím žasnete a proč *tak* upřeně hledíte na nás, jako *bychom* vlastní mocí nebo zbožností způsobili, že on chodí? **Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův, Bůh našich otců oslavil svého služebníka Ježíše**, kterého vy jste vydali a zřekli se *ho* před tváří Piláta, když se ho rozhodl propustit. Svatého a Spravedlivého jste se zřekli a vyžádali jste si, aby vám byl darován muž vrah. Zabili jste Původce života (přesný překlad je „vůdce“, „princ“ života, jak dosvědčuje Numerický N.Z. i Sk.5:31), **kterého Bůh vzkřísil z mrtvých**; my jsme toho svědky. A tohoto *muže*, kterého vidíte a znáte, na základě víry v Ježíšovo jméno toto jméno upevnilo a víra, která *je* skrze něho, mu dala toto plné zdraví před očima vás všech. A nyní, bratři, vím, že jste *to* udělali z nevědomosti, stejně jako vaši vůdcové. **Bůh** však takto splnil, co předem ohlásil ústy všech proroků, že **jeho Mesiáš** bude trpět. Učiňte tedy pokání a obraťte se, aby byly vymazány vaše hříchy, a přišly časy osvěžení od Pánovy tváře, a **aby poslal určeného vám Mesiáše, Ježíše. Nebe ho musí přijmout až do časů obnovy všech věcí**, jak o tom **Bůh** od věků **mluvil** ústy *všech* svých svatých proroků. Mojžíš řekl: „**Proroka vám vzbudí Pán, váš Bůh, z vašich bratrů jako vzbudil mne** (překladatelé zde přidali „vzbudil“); toho budete poslouchat ve všem, co by vám řekl. A stane se, že každá duše, která neuposlechne **toho proroka**, bude vyhlazena z lidu.“ Také všichni proroci, kteří mluvili od Samuela dále, zvěstovali i tyto dny. Vy jste synové proroků a smlouvy, kterou Bůh uzavřel s vašimi otcí, *když* řekl Abrahamovi: „A v tvém semeni budou požehnány všechny rodiny země.“ Vám nejprve **Bůh vzbudil svého služebníka a poslal ho**, aby vám požehnal *tím*, že každého z *vás* odvrátí od vašich špatností.“

Yeshua (Ježíš) je prorok a služebník Všemohoucího, poslaný Bohem, tak jako byl Mojžíš. On je, ale samozřejmě vyšší a přednější, protože je ten zaslíbený Boží Mashiach (Mesiáš).

Sk.4:8-12

Tu jim Petr naplněn Duchem Svatým řekl: „Vůdcové lidu a starší *Izraele*, jsme-li dnes vyslýcháni pro dobrý skutek na nemocném člověku, kým *že* byl uzdraven, ať je známo vám všem a všemu lidu *Izraele*, že **ve jménu Ježíše Krista Nazaretského**, kterého jste vy ukřižovali, **ale** kterého **Bůh probudil z mrtvých**, v tomto *jménu* stojí tento *člověk* před vámi zdrav. To je ten **kámen**, který byl zavržen od vás stavitelů, *a* který se stal **hlavou úhlu**. **A v nikom jiném není záchrana**; neboť není pod nebem jiného jména daného lidem, v němž bychom měli být zachráněni.

Ježíš je ten úhelný kámen, ale Bůh je Stavitel, a stavitel není součástí stavby.

Sk.4:24-31

“Když *to* uslyšeli, jednomyslně pozdvihli hlas k Bohu a řekli: „Panovníku, ty, který jsi učinil nebe i zemi i moře a vše, co *je* v nich, ty jsi skrze Ducha Svatého ústy svého **služebníka**, našeho otce **David**a, řekl: „Proč zuří národy a lidé zamýšlejí marné *věci*? Králové země se postavili a vládcové se shromáždili společně proti **Pánu a proti jeho Kristu**.“ V tomto městě se opravdu sešli Herodes a Pontius Pilát *spolu* s národy i s lidem *Izraele* proti **tvému svatému služebníku Ježíšovi**, kterého **jsi pomazal, aby učinili, co tvá ruka a tvůj úrdek předem určily, že se má stát**. A nyní, Pane, pohleď na jejich hrozby a dej svým otrokům se vši smělostí mluvit tvé slovo; vztahuj svou ruku k *tomu*, aby se dala uzdravení, znamení a divy **skrze jméno tvého svatého služebníka Ježíše**.“ Když se pomodlili, zatřáslo se místo, kde byli shromážděni, a všichni byli naplněni Duchem Svatým a směle mluvili Boží slovo.

Opět vidíme Pána a jeho Krista (Mesiáše) a služebníka, kterého Pán pomazal (Mesiáš znamená „ten pomazaný“), aby vykonal Jeho vůli.

Ke komu se modlí apoštolové (a Ježíš)? Pokud se někdo modlí k Božím svatému služebníkovu Ježíši a nikoliv k Bohu, tak by si měl uvědomit, že nenásleduje příklad apoštolů a samozřejmě Ježíše, který nás učí modlit se k našemu nebeskému Otci.

Sk.5:29-32

Petr a apoštolové odpověděli: „Boha je třeba poslouchat více než lidi. **Bůh našich otců probudil z mrtvých Ježíše**, kterého jste vy pověsili na dřevo a zabili; **toho Bůh jako vůdce a zachránce vyvýšil na svou pravici, aby dal Izraeli pokání a odpuštění hříchů**. My jsme svědkové těchto slov, i Duch Svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají.“

Bůh vyvyšuje svého Syna na svou pravici, až na základě jeho dokonaného díla.

Štěpánova řeč. Sk.7:2-53

(Štěpán hlavně převypráví příběh Božího lidu, tak uvádím pouze pár vět.)

Co říká Štěpán o Bohu a o Ježíši?

„To je ten Mojžíš, který řekl synům Izraele: **„Bůh vám z vašich bratrů vzbudí proroka, tak jako mne. Toho poslouvejte.**“ To je ten, který byl ve shromáždění v pustině *prostředníkem* mezi andělem, který k němu mluvil na hoře Sinaj, a našimi otci. **On přijal živá slova, aby nám je dal.**“ (v.37, 38)

Mojžíš je předobrazem Mesiáše („Mesiáš“ Starého Zákona). Mojžíš přijal živá slova od Boha a Ježíš také a to do takové míry, že přímo ztělesňoval Boží slovo.

„Ale Nejvyšší nebydlí v **domech zhotovených lidskýma rukama**, jak praví prorok: **„Nebe je mým trůnem, země podnoží mých nohou.** Jaký dům mi vystavíte, praví Pán, nebo jaké *bude* místo mého spočinutí? **Což to všechno neučinila má ruka?**“ Vy tvrdošíjní, *vy lidé* neobřezaného srdce i uší, stále vzdorujete Duchu Svatému; jak vaši otcové, *tak i vy!* Kterého z proroků vaši otcové nepronásledovali? Zabili ty, kteří předpověděli příchod Spravedlivého; vy jste se nyní stali jeho zrádci a vrahy, *vy*, kteří jste přijali Zákon skrze anděly, ale nezachovali jste *jej*.“ Když to slyšeli, běsnili ve svých srdcích a skřípali proti němu zuby. Ale *on*, plný Ducha Svatého, upřeně pohlédl k nebi a spatřil Boží slávu a Ježíše, jak stojí po pravici Boží, a řekl: „Hle, vidím nebesa rozevřená a **Syna člověka, jak stojí po pravici Boží.**“ *Oni* však vykřikli velikým hlasem, zacpali si uši a společně se na něho vrhli. (v.48-57)

Bůh je nad svým stvořením a nikoliv součástí stvoření (tak jak byl Ježíš, který byl stvořen/zplozen, i když byl v Bohu od věčnosti, protože Bůh je Otec).

Sk.10:34-43

Petr otevřel ústa a řekl: „Opravdu *nyň* chápu, že Bůh nikomu nestrání, ale v každém národě je mu milý ten, *kdo* se ho bojí a činí spravedlnost. To *je* slovo, které poslal synům Izraele, když **zvěstoval pokoj skrze Ježíše Krista -- on je Pánem všech**. *Vy sami* víte o tom, co se dalo po celém Judsku, počínajíc Galileou, po křtu, který hlásal Jan. Jak **Bůh pomazal Duchem Svatým a mocí Ježíše, toho z Nazareta**, jenž procházel *zemí*, činil dobře a **uzdravoval všechny**, kteří trpěli pod mocí Dávla, **protože Bůh byl s ním**. *My jsme* svědky všeho, co učinil v té krajině Židů a v Jeruzalémě. *A oni* ho pověsili na dřevo a **zabili. Bůh jej však třetího dne probudil z mrtvých** a **dal mu zjevit se**; ne všemu lidu, ale **svědkům předem Bohem určeným**, nám, kteří jsme s ním **po jeho**

vzkříšení z mrtvých jedli a pili. A nařídil nám, abychom lidu vyhlásili a dosvědčili, že on je ten **Bohem ustanovený soudce živých i mrtvých.** Jemu všichni proroci vydávají svědectví, že skrze jeho jméno přijme odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří.

Sk.13:16-41

“Pavel vstal, pokynul rukou a řekl: „Muži Izraelci a vy, kdo se bojíte Boha, poslyšte! **Bůh tohoto izraelského lidu si vyvolil naše otce,** vyvýšil tento lid během pobytu v egyptské zemi a vyvedl je z ní vztaženou paží; po dobu asi čtyřiceti let snášel jejich chování na poušti, a když vyhledil sedm národů v kanaánské zemi, dal jim jejich zemi za dědictví; *to vše trvalo* asi čtyři sta padesát let. Potom jim dával soudce až do proroka Samuele. Pak žádali o krále, a Bůh jim dal Saula, syna Kísova, muže z kmene Benjamínova, *na* čtyřicet let. A když ho odstranil, vzbudil jim za krále Davida, o němž vydal svědectví: „Nalezl jsem Davida, *syna* Jišajova, muže podle mého srdce, který bude činit všechnu mou vůli.“ **Z jeho semene přivedl Bůh Izraeli podle zaslíbení zachránce, Ježíše.** Před jeho příchodem Jan předem hlásal křest pokání všemu lidu Izraele. A když Jan dokončoval *svůj* běh, říkal: „Já nejsem *ten*, za koho mne pokládáte; ale hle, za mnou přichází *ten*, jemuž nejsem hoden rozvázat sandály *na* nohou.““

„Muži bratři, synové rodu Abrahamova, i vy, kteří se u vás bojíte Boha, nám bylo posláno slovo této záchrany. Neboť obyvatelé Jeruzaléma ani jejich vůdcové ho nepoznali, odsoudili *ho*, a *tak* naplnili slova Proroků, která se čtou každou sobotu. A ačkoli *na něm* nenalezli žádný důvod *pro trest* smrti, žádali Piláta, aby byl popraven. Když dokonali všechno, co je o něm napsáno, snali *jej* z dřeva a položili do hrobu. Ale **Bůh ho probudil z mrtvých** a on se po mnoho dní zjevoval těm, kteří s ním vystoupili z Galileje do Jeruzaléma; ti jsou nyní jeho svědky před lidem. A my vám hlásáme radostnou zvěst, že to zaslíbení, které dostali *naši* otcové, **splnil Bůh** nám, jejich dětem, **když vzkřísil z mrtvých Ježíše**, jak je *to* i napsáno v druhém Žalmu: „Ty jsi můj Syn, **já jsem tě dnes zplodil.**“ A *to*, že *jej* vzkřísil z mrtvých, aby se již více nenavrátil do zkázy, řekl takto: „Dám vám svaté a věrné věci Davidovy.“ Proto i na jiném *místě* praví: „Nedáš **svému Svatému** uvidět zkázu.“ David totiž, když posloužil vlastnímu pokolení Boží vůlí, usnul, byl připojen ke svým otcům a uviděl zkázu. *Ten* však, kterého Bůh vzkřísil z *mrtvých*, neviděl zkázu. Budiž vám tedy známo, muži bratři, že **skrze něho** se vám zvěstuje odpuštění hříchů. Od všeho, od čeho jste nemohli být ospravedlněni v zákoně Mojžíšově, je v něm ospravedlňován každý, kdo věří. Střežte se proto, *aby* na vás nepřišlo to, co je řečeno v Prorocích: „Pohleďte *tedy* vy, kteří *mnou* pohrdáte, užasněte a zmizte, protože já ve vašich dnech učiním skutek, skutek, jemuž jistě neuvěříte, když vám *o něm* bude někdo vypravovat.““

Sk.17:22-31

Pavel se postavil doprostřed Areopagu a říkal: „Muži athénští, pozoruji, že jste v každém ohledu velicí ctitelé božstev. Když jsem totiž procházel a pozorně prohlížel vaše posvátná místa, našel jsem i oltář, na kterém je napsáno: „Neznámému bohu.“ Co tedy ctíte, a *ještě* neznáte, to já vám zvěstuji: **Bůh, který učinil svět a všechno, co je v něm, je pánem nebe i země** a nebydlí ve svatyních zhotovených rukou ani si nedává sloužit lidskýma rukama, jako by něco potřeboval; **on dává všem život, dech i všechno.** Učinil z jedné krve všechno lidstvo, aby přebývalo na celém povrchu země; ustanovil jim nařízená období a hranice jejich přebývání, aby hledali Boha, zda by se *jej* snad mohli dotknout a nalézt *ho*, a přece není od nikoho z nás daleko. Neboť, v něm žijeme, pohybujeme se a jsme“, jak *to* řekli i někteří z vašich básníků: „Vždyť jsme i jeho rod.“ **Jsmeli tedy rodem Božím,** nesmíme se domnívat, že božstvo je podobno zlatu nebo stříbru nebo kamenu, výtvoru lidské zručnosti a důmyslu. **Když tedy Bůh přehlédl ty doby nevědomosti, nařizuje nyní lidem, aby všichni a všude činili pokání.** Neboť ustanovil den, v němž bude spravedlivě soudit obydlený svět **skrze muže, kterého k tomu určil.** Všem *o tom* poskytl **důkaz tím, že jej vzkřísil z mrtvých.**“

Sk.22:1-21

„Muži bratři a otcové, poslyšte nyní mou obhajobu před vámi.“ Když uslyšeli, že k nim mluví hebrejským jazykem, *ještě* více se ztišili. I řekl: „Já jsem Žid narozený v Tarsu v Kilikii, avšak vychovaný v tomto městě. U nohou Gamalielových jsem byl přesně vyučen otcovskému zákonu a horlil jsem pro Boha jako dnes vy všichni. A pronásledoval jsem tu Cestu až na smrt; muže i ženy jsem spoutával a dával do vězení, jak mi může dosvědčit i velekněz a všichni starší. Od nich jsem přijal dopisy pro bratry a šel jsem do Damašku, *abych* také ty, kteří byli tam, přivedl spoutané do Jeruzaléma k potrestání.

Stalo se mi však, *když* jsem byl na cestě a blížil se k Damašku, že kolem poledne mě náhle ozářilo velmi jasné světlo z nebe. Padl jsem na zem a uslyšel jsem hlas, *který* mi pravil: „Saule, Saule, proč mne pronásleduješ?“ Já jsem odpověděl: „Kdo jsi, Pane?“ Řekl mi: „**Já jsem Ježíš Nazaretský**, kterého ty pronásleduješ.“ Ti, *kdo* byli se mnou, uviděli sice světlo a ulekli se, ale neslyšeli hlas toho, který ke mně mluvil. Řekl jsem: „Co mám učinit, Pane?“ Pán mi řekl: „Vstaň a jdi do Damašku, a tam ti bude řečeno všechno, co ti je nařízeno učinit.“ Protože jsem od jasu toho světla neviděl, vedli mě moji průvodci za ruku a *tak* jsem přišel do Damašku.

Nějaký Ananiáš, zbožný muž podle Zákona, mající dobré svědectví od všech *tam* bydlících Židů, přišel za mnou, postavil se *přede mě* a řekl mi: „Bratře Saule, prohlédni.“ A já jsem v tu chvíli na něho pohlédl. On řekl: „**Bůh našich otců si tě vyvolil**, abys poznal jeho vůli, uviděl **jeho Spravedlivého** a uslyšel hlas z jeho úst, neboť mu budeš přede všemi lidmi svědkem *toho*, co jsi viděl a slyšel. A proč nyní váháš? Vstaň, dej se pokřtít a smyj své hříchy *vzývaje* jeho jméno.“ „Stalo se mi, *když* jsem se vrátil do Jeruzaléma a modlil se v chrámě, že jsem se ocitl ve vytržení. Spatřil jsem Ježíše, *jak* mi říká: „Pospěš si a vyjdi rychle z Jeruzaléma, protože nepřijmou tvé svědectví o mně.“ A já jsem řekl: „Pane, oni vědí, že já jsem dával věznit a bičovat v synagogách ty, kdo v tebe věří. Když byla prolévána krev tvého svědka Štěpána, i já jsem byl při tom, souhlasil jsem *s tím* a hlídal jsem šaty těch, kdo ho zabíjeli.“ I řekl mi: „Jdi, neboť já tě vyšlu daleko k pohanům.““

Apoštolové mluví o Bohu, který „učinil svět a všechno co je v něm a dává všem život, dech i všechno.“ Je to „Bůh našich otců, který oslavil svého služebníka Ježíše a vzkřísil ho z mrtvých.“ Říkají, že Všemohoucí má svého Mesiáše, služebníka, kterého „pomazal duchem svatým a mocí, aby učinil co Jeho ruka a úradek předem určily, že se má stát.“ Nejčastěji tedy apoštolové označují Ježíše jako Božího svatého služebníka. Dále říkají, že Yeshua je Jeho (Boha) Mesiáš, Bohem pomazaný, Prorok vzbuzen Bohem z bratrů, jako Mojžíš, muž dosvědčený od Boha, Boží spravedlivý, Davidův potomek, Bohem ustanovený soudce živých i mrtvých, vůdce a zachránce, syn člověka vyvýšený na Boží pravici, Pán všech. V žádném z kázání apoštolů nevidím ani náznak toho, že by věřili, že Yeshua byl sám Bůh v lidském těle - vtělený, „inkarnovaný“, Bůh, jak zvěstuje většina dnešních kazatelů slova. Jak dlouho by tolerovali Ježíšovi apoštoly v dnešních církvích, pokud by takto zdůrazňovali, že Ježíš je služebník Boha a ani jednou se nezmínili, že je Bůh? Pokud by navíc citovali verše jako „Proroka vám vzbudí Pán, váš Bůh, z vašich bratrů jako mne (Mojžíše),“ tak se obávám, že by moc příležitostí mluvit nedostávali. Oni by ale samozřejmě mluvili, a tak jako je nedokázali umlčet tehdejší náboženští vedoucí, tak by je neumlčeli ani ti dnešní. Kéž jejich kázání zní necenzurované i dnes!